

kunne jo også være, vi slet ikke kunne blive enige om, hvad der skulle erstatte det.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad det er, vi skal bruge sådan nogle rådsinstanser til, hvad det er, SF synes, der er så vigtigt ved den instans, som vi har i dag, at man skal bevare den, før man finder noget andet; altså uanset om den har nogen reel rolle eller ej i programpolitikken skal den bevares.

Hvad er det for en opgave, som fru Anne Grete Holmsgaard ser, der skal løses, som ikke bliver løst i form af den jo massive dialog, som public service-stationerne og i øvrigt langt de fleste medier i dag har med deres både lyttere og seere? Der var engang, hvor radio og tv var sådan noget envejskommunikation, men det er det jo ikke i dag. Det har jo ændret sig, og folk er meget mere aktive.

Radioprogrammet »Strax« og mange andre programmer er jo gode eksempler på, hvordan man har en dialog med lytterne og med seerne. Der er en helt anden dialog, end man havde, dengang man oprettede de her amtsprogramråd. Derfor er det, jeg gerne vil have specificeret, hvad det er for en opgave.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen det er der sådan set ikke så meget mystik i. Det er dialogen med lyttere og seere, og det, vi plæderer for, er, at man ikke fjerner noget, før man har fundet ud af noget, der kunne være bedre, som man kan erstatte det med.

Her nedlægger man noget, og så lader man gå et antal måneder, og så begynder man at tage en diskussion. Det synes jeg er en stop-go-politik, som sådan set er fuldstændig ubegrundet. Altså den eneste begrundelse, jeg rigtig har kunnet høre, og som jeg kan se i bemærkningerne, er, at nu skal man vise handlekraft ved at nedlægge lidt mere. Det troede jeg egentlig regeringen var kommet ud over med de første 100 dage. Jeg troede, man ligesom havde fået taget gasen af den ballon, men det er jo altså ikke helt sket. Nu er forslaget jo altså også fremsat, inden de 100 dage var gået.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er rigtigt, at vi her i Danmark i hvert tilfælde indtil nu har haft, hvad der nærmest minder om

nordkoreanske tilstande på det danske mediemarked eller i det danske medielandskab. Der findes intet land, som er så monopolistisk som Danmark – det kan dokumenteres – medmindre vi kigger over til de der stater, som jeg i hvert tilfælde ikke har så meget sympati for.

Kl. 21.25

Men én ting er der dog uanset den monopolisme i forhold til staten, og det er dialogen med lytterne og seerne. Det er faktisk skrevet ind i public service-forpligtelsen, dengang man lavede f.eks. P 4, at der skulle være en dialog mellem lytter og station.

Vil fru Anne Grete Holmsgaard mene, at der ikke er en dialog mellem vores public service-stationer og lytterne og seerne i dag?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Altså nu er det vist ikke et forslag om monopolbrud, vi diskuterer. Det var noget, jeg var med til at diskutere sidste gang, jeg var i Folketinget for i hvert tilfælde en 14-15 år siden, da TV 2 blev skabt. Jeg har sådan set ikke sagt, at der ikke er en dialog.

Det eneste, jeg helt enkelt spørger om, er: Hvorfor fjerne de programråd, der står for den dialog, inden man har noget andet at erstatte det med? Det er sådan helt ganske enkelt. Så banalt er det, kan jeg sige til hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen da man oprettede amtsprogramrådene, da havde man ikke den dialog. Da sad man på Danmarks Radio, og så skulle man ellers lære befolkningen dannelsesradio, og hvordan det skulle være. Det var meget vigtigt, at man sådan havde nogle meget klare bestemmelser om, hvad man kunne sige, og alt det der pjat, vi kender fra dengang.

Men sådan er det jo ikke i dag. Tiden er løbet fra de amtsprogramråd, fordi dialogen er der. Den er der bare på en helt anden måde.

Og hvad skal man bruge den her dialog til, når det nu er sådan, at hverken Danmarks Radio eller TV 2 bruger den dialog, de har, til at lave programplanlægning efter eller til at gå ind i de enkelte programmer med? Hvad er det helt konkret, man skal bruge det til? Skal vi bare have en kaffeklub, som kan diskutere kvalificeret? Fint nok! Men skal vi have en kaffeklub for at have en kaffeklub? Det er da ressourcespild.